

૨૨૮૩૦

સુનાનોડા-મુજરા

૧૯૩૭-૪-૧૦

સુનાનોડા-મુજરા

યાત્રી

જે આના

Copy Right by C.M. Shah

પ્રકાશક-શ્રી સુનાનોડા મુજરા

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૫૩૦ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૨૨૧૦૦૩૧ ગુજરાતી

વિષય ૪૪૬૮ : ૪ ૪૬૮

૧૨૮૩૦

Adhar...

૭૮૬

Surat.

હસીનોકા મુજરા

યાને

ફુલોંકા ગજરા.

નાટકે-એમાં શું ? ગજલ—

દીલ હય વહી જસ દીલમે; મહોખત હો કીસીકી;
હય આંખ વહી જસમે, શરાફત હો કીસીકી;
કયું હાથ શમે વસલ લગાને નહી દેને;
માશુક હો તમ યા કે, અનામત હો કીસીકી;
શમાકો દેખકર મયકીલસે, યુ કહતા હય પરવાના;
ને યાહે જલના ઇશ્કમે, મુજ આંહી જલ જના;
શમાકી એકરારી હો, કહાં મહેંગેગા પરવાના;
લરજના, થર થરાના, સર કટાસ સાફ જલ જના.
હોતા હય ઉનહ રજક તે, હો મેરી બલાસે,
જલ જાય અગર જલનીકી આન્ત હો કીસીકી.

નાટકે-પરિવર્તન—તર્જ-ગાયન—

એસે બાંકે બેઠરદી હૈ સૈયારે, મોરી કર પકડત મોરી બૈયારે
પ્યાર હી પ્યાર મે નાખુન કો ગડા દેતે હૈ.
પ્રેમ કા ચિન્હ કપોલોં પે બના દેતે હૈ,
ઉન કી હોતી હૈ હસી ઝોર મૈ રો પડતી હૈ.
ઉગલિયાં તોડ કે જખ હાથ દબા દેતે હૈ,
મૈ ને રૂં તો પડતે હૈ પૈયાં રે—મોરી.

II

17.5.1926

(૨)

નાટકે-શેરે-કાબુલ-ગઝલ-

રાહ દેખેજે ન દુનીયાસે શુજરનેવાલે,
હમ તો જાતે હંએ, ઠહર જાએ ઠહરનેવાલે.
એક તો દુસ્ત ખલા ઉસપે ખનાવટ આફત,
ધર ગીડાદેજે હજારોંકે સવરને વાલે.
હશરમે લુત્ફ હો ઉનસે જો હોં દો આતેં,
વોહ કહે કચ્ચોન હો તુમ હમ કહેં મરનેવાલે.
તેરે ગેમુએ પરેશાં ન કરે સચ્ચોદાષ,
સર ન હો જાએ ફીરીફ એહ ખીખરનેવાલે.

ગઝલે-ફીરોજ-રામ, ભૈરવી-

ઇલાહી જીએ તેરે સખી ખલકત બની રેહવે,
હમારે કલ્પમેં હરદમ તેરી ઉલકત બની રેહવે.—
ઇલાં પર આખીદો ફાંસીકે ય હયે લુત્ફે કરમ ઉસકા,
કરો તુમ ફચ્ચેલવો યારો કે વહાં રેહમત બની રેહવે.—
સફર હએ દુરકા યારો ન ખાલી હાથ તુમ જાએ,
અગર ચાહતે અજીને તુમ, વહાં ઇજજત બની રેહવે.—
કરો કુરઆન જાનો માલ, ચલો ધરશાદે મુરશદ પર,
ઇલાં આરામસેં શુજરે વહાં દિક્કત બની રેહવે.—
જર પાઉ મે શેતાધર યહી હયે આરજુ હરદમ,
હમેશા નફસ સરકશ પર મેરી તાકાત બની રેહવે.—
ખના કાઇમ મકાં તું વહાં, ઇલાં જો હએ ફના હોગા,
દીખા કર નામ પર ઉસકે સદા ખરકત બની રેહવે.—
મજરે પાકે ખાને પર જલાયા ઉંદ કર ફીરોજ,
મિસાલે આશકે સાદીકે તેરી તુરબત બની રેહવે.—

(૩)

ગઝલે-યાદે-નખી-તને-કંવાલી-

મદીને છુલાલો ખુદારા નખી, યેહ કુરકત નહી હય ગવારા નખી,
મદીનેમે છુલા લીજીએ જમાલ અપના દીખા દીજીએ;
તડપતા હય દીલે મુઝતર ઉસે તસકીન દીલા દીજીએ,

શીર કબ તલક મારા મારા નખી.-મદીને.

મદીનેકા સફર અયકાશ હમકો બી મય સર હો,
યે સખ આહુખાખ હો, ઝોર સાથમે ઉસ્તાદે અકબર હો.

યેહ અરમાન હો પુરા હમારા નખી.-મદીને.

ઝોર ગુનાહુકા સર પર મેરે ભાર હય,
મેરી નાવ ઇસ વક્ત મઝદાર હય;

મય કુખા મુજે દો સહારા નખી.-મદીને.

રસુલે દોસરા જીસ દમ ગયે અર્શે મોઅલ્લા પર,
તો રીદવાસે યેહ દુરાને જીના કહેતીથી ખુશ હોકર;

વો આતા હય દુલા હમારા નખી.-મદીને.

અહોત એવેન હું એ તાખ હું, મૌલા છુલા લીજીએ,
વોહી જલવા બે મુસાકો દીખાયા થા વો દીખા દીજીએ;

ઝરાહી ઝલક ફીર દુખારા નખી.-મદીને.

મઝાહ યહાં કે મરનેમે ન રાહત યહાં કે જીનેમે,
કરીમે ઝાર કેા આકા છુલા લીજીએ મદીનેમે,

નહી હીંદમે અખ ગુઝારા નખી.-મદીને.

સંગીત ભંડાર-રાગ-કાલીંગદો-

જાંગી કહેતે હયે દુનીયાસે ગુજર જાને કો,
જ તડપતા હયે ગલા કાટકે મર જાને કો.
ઇસ મરજકા ન હુવા હજરતે ઇસાસે ઇલાજ,
મઅોત આ જાજીએ મસીહા તેરે દીવાંને કો.

(૪)

મેહ ન સમઝી કે તુએ ખુદબી હયે જલના,
શમઆ ક્યુ તુને જલાયા કીસી પરવાને કો.

રા. ભારતર દામોદર-રાગ, દેશ, ગઝલ—

ખુદાઈ કેહતા હય જીસકો આલમસે એબી હય એક ખ્યાલ મેરા,
બદલના સુરત હઝાર હપસે હરેક દમ્મે હય હાલ મેરા.
કહી સબજ લગલ કહી હું સુરત કહી હું દીલ ઝોર કહી હું દેરત,
નજર હુધ હય નસીબ જીનકો વોહ દેખતે હય જમાલ મેરા.
કહી હું સુરજ કહી હું જરરા કહી હું દરીઆ કહી હું કતમ,
વંદારે કસરતસે અપને મુઝકો હુવા હયે મીલના મહાલ મેરા.
હિનખે ખુશીદ હય જતે માની હુવા ઝહુરે નમુદ સુરત,
મીટા જે દુનીયાસે નામ આદમ હુવા હયે મુઝકો વિસાલ મેરા.
હમેશા આંખે કો બંધ રખના જમાલ માનીકો દેખના હયે,
જો ગોશે કર હય વોહ હય સમાઅતગંત ખેઝખાંતી હય કાલ મેરા.
અલસ્તો કાહુ બલાકી રમ્મે ન પુછ મુજસે વતન તું હરગીઝ,
હું આપ મશગુલ આપસે મીલ જવાબ ખુદ હય સવાલ મેરા.

નાટકે-પરિવર્તન—ગઝલ—

જાને ક્યા-ક્યા હૈ છુપા હુઆ સરકાર તુમ્હારી આંખોં મેં,
દીનો-દુનિયા દોનોં કા હૈ, દીદાર તુમ્હારી આંખોં મેં.
તુમ માર બી સકતે હો પલમેં, તુમ તાર બી સકતે હો પલમેં,
વિષ ઔર અમૃત કા રહતા હૈ, લણ્ડાર તુમ્હારી આંખોં મેં.
એક મૂર્તિ પ્રકૃતિકે પ્રાણ કી હૈ, યા છવિ વિરાટ ભગવાન કી હૈ,
સંસાર કી આંખોં મેં તુમ હો, સંસાર તુમ્હારી આંખોં મેં.
દિન ઔર રાતકા ધોખા હૈ, યા 'રાધેશ્યામ' કા જલવા હૈ,
ઐસા કાલે-ગોરે રંગ કા, હૈ તાર તુમ્હારી આંખોં મેં.

રાગ-ભેરવી-ગઝલ—

નામ જાનેકા ન લો યાર મેં મર જાઉંગી,
 યાર મેં મર જાઉંગી,—દીલદાર મેં મર જાઉંગી.—નામ૦
 ખુલ્લે બાલોસે સનમ સામને મત આપ્યા કરો,
 તેરેકુ કુછબી હોયગા મેં શીઁ પટક મર જાઉંગી.—નામ૦
 પડી જાનેકી ખબર હુઈ મેરે દીલમેં શીકર,
 આટુગી શેરો-શકર મેં પીરોકુ મનાઉંગી.—નામ૦
 તેરી મેરી દોસ્તી સારે આલમકુ ખબર,
 મેરેકુ કાઠ પુછેગા તો સાફ ના મુકર જાઉંગી.—નામ૦
 તનકા મએ શીશા કરે ઉસમે ભરે ગુલાબી રંગ,
 ચશમોકાં ખાલા કરે મએ ભર ભર કે પીલાઉંગી.—નામ૦

સંગીત ભંડાર—નઠ-ગઝલ—

ફલકકો હાય ક્યા તીરે-સીતમ જરસાના આતા હયે,
 દીલે આશકકો બીસમીલકી તરેહ તડપાના આતા હયે.
 જુદાઈમે તેરી સાકી છગરકા ખુન પીતા હું.
 મય રો દેતા જગ હોટો તલક પએમાના આતા હય.
 કરમ ફરમાના આતા હય ન ઉશકો મહેર આતી હયે,
 સુતે એ રહમકો મેરે ફક્ત તરસાના આતા હય.

નાટકે-એમાં શું?—તર્જ-ગાયન—

મિલકે જઈયારે, ગુમાની, તોરી સાંવરી સુરત પે લુલાની.—મિલકે.
 જો તુમ મેરો નામ ન જાનો, મેરો નામ દીવાની,
 એક દીન ઉરે આઓ હમારે, ખુશ કરો મીજબાની.—મિલકે.
 જો તુમ મેરો ગાંવ ન જાનો ગાંવ હય ગોકુલધાની,
 કુંજ ગલીમેં બાસ હમારો, માનેક એક નિશાની.—મિલકે.

(૬)

નધ-ગઝલ-ગઝલે-ધરક-

આખો જો તેરી અયસી કાતીલ, જુધર નેગાહ શીર જાતી હયે.
તેરા તસવ્વુર દીલમેં મુજે, નીંદ નહી આતી હયે.
હિમર હોદી રંગ સાંવરા, ચાલ ચલે પલકાતી હયે.
ચી-તે સરખી પતલી કમર ચલતેમે બલ ખાતી હયે.
સારી રએન મએ તુજસે જાગા, નીંદ મુજે નહી આતી હયે.
આજા હગની ગલે લગ જાની, દીલબરકા કયું તરસાતી હયે.

નધ-ગઝલ-રાગ-પીલુ-

ચુદીકી પરસતી જો ગહેરી રહેગી, તો મસ્તીમે કય યાદ તેરી રહેગી,
તબકકુલ કીતોકલ ઉડેગી હવાપર, મગર હિસકી દોરી દોહોરી રહેગી.
નકર ઝાલીમ કુદમ કીસે કે તો ઉપર, તેરે ઘરમેં જળ તક કચેરી રહેગી,
નકર હિમ દોલત પે ધતતી ગરૂરી, ન દીસકી રહી હય ન તેરી રહેગી.
ફકીરોકા ચમલા ભરેગા ન જળ તક, તેરે ઘરપે દીનરાત ફેરી રહેગી,
અગર દીની દોલત તુજકા જો ચાહે, તેરી ચરખ ખીચરી ચરેગી રહેગી.

નાટકે-પરિવર્તન-ગઝલ-

જુનાહોમેં અપની જલ્લી જા રહી હૈ,
યે પાપિનિ તો ખુદ હી મરી જા રહી હૈ.
નહી આજ કોઇ બી હૈ દેખ ને વાલા,
મેરી નાવ જિંજરી બહી જા રહી હૈ.
બચો ગંધસે ઈસકી દુનિયા કે લોગો,
યે ગણિકા નહીં-હાકિની જા રહી હૈ.
નહીં ઉઠને પાતી હૈ બાઝોં સે ગરદન,
કયામય કે દરપે ઝૂકી જા રહી હૈ.

નાટકે—એમાં શું ?—ગઝલ—કંવાલી—

યહી દિન હય દુઆ લેલો કીસીકે કલ્મે મુઝ તરસે,
જવાની આ નહિં શકિત, મેરી જાં શીર નયે સરસે
યે કહ દો અગ્રે—ખારાસે, અગર ખરસે તો યું ખરસે,
કે જયસે મેહ ખરસતા હય, હમારે દીદ એ તરસે.

શયર } કયામત હય કીસીકો પ્યાર કરના ઇસ ઝમાનેમે,
 } કઝાકા સામાના રખખા હુવા હય, દીલ લગાનેમે.

શયર } મીલા હોગા કીસીકો, ખાવફા અગ્રે મુકદ્દરસે,
 } હુવા હોગા કીસીસે—વઘ્લ, હમતો ઉઝલર તરસે.

સંગીત ભંડાર—રામ, પહાડી માંડ—

ભલાઈ કર ચલો જગમે, તુમારા બી ભલા હોગા,
નેકો-ખદ કીયા જયસા-વયસા ફલ સદા હોગા.
સતાતે હો ગરીબોકો ન ખાતે ખોફ માલીકકા,
કબી કોઈ બુદ્ધમગર દેખા, ફલા ઝોર કુલા હોગા.
ખુદાકે હયે સબી બદે બનો મત ખુનકે પ્યાસે,
ખુરી જલ્લાદ કે નીચે તુમારા ખુદ ગલા હોગા.
સમજકર જન અપનીસી દુખાવો મત કીસીકા દીલ,
જલાવેગાં તમે ખેરાક ને ખુદ તુમસે જલા હોગા.
ફરવઝ અપની હો હરદમ, અદા કરતે રહો ફઊરન.
ઝાઝા હવસોમે પાતે હો વોહી એક દીન બલા હોખા.

નાટકે—એમાં શું ?—ગઝલ—કંવાલી—

અમે તો ઇશકના બંદા-મસ્ત થઈ ઇશકમાં ફરીયે,
બનાવી ઇશકના ફંદા-અવર ના વાત દીલ ધરીયે.—અમે.
જમાનો ઇશકનો આ છે, નમુના ઇશકના અહીં છે,
ઇશકની આગમાં બળતાં, અવર ના વાત દીલ ધરીયે.—અમે.

(૮)

અદબ ના ઇશ્કમાં કંઈ છે—જગજ ના ઇશ્કમાં કંઈ છે,
અજગજ સહુને સદા કરતા, અવર ના વાત દીલ ધરીયે.—અમે.

રેસબાબોંકો—નસીહત—

ઘોડા લગાયા વીન ઓર આયા પીલેસમે,
ખીચડી કે વાંધે પડ ગયે બંબઈ છી રેશમે.—ખીચડી ૧
અવલ તો રેસ બાબોં ને છુકે બના લીયા,
શીર બાદ ઉસમે ઘોડે કે નામો નીસાં દીયા.
નામો નીસાં કે સાથ ભી નંબર લગા દીયા,
ઉસકો તો એડીકેપ બનાકે ખીકા દીયા,
ઇસી તરાંહસે હુમ હય હુંમેશ રેશમે.—ખીચડી ૨
અમ રેસકે મૈદાનમે શનીચરકો આ ગયે,
નંબર બનાકે લાયે થે વો સમ લગા દીયે.
બહાદૂર જંગ ઓર ખમીસાકા નામ થા,
ઉસકો તો વીન ઓર પીલેસમે લગા દીયે.
ઇસ વાસ્તે ખુશી હેકે બૈઠે હય હુનમે.—ખીચડી ૩
ઘોડેકી ટાપ ગરદને ખીસમીલ મે ચલ ગઈ,
ઇનસાં તો કયા ફરીસ્તાંકી નીયત બદલ ગઈ.
ડારી હુઇ સુફેદ જવાની ભી દલ ગઈ;
ઘોડા જો આયા વીન (તો) તખીયત બદલ ગઈ,
હમકો તો વીનમે ન મીલા ઓર પીલેસમે.—ખીચડી ૪
અમ માલો જરકો હારકર બેકાર હો ગયે,
શીર ધરમે આકે શીકરમે ખીમાર હો ગયે.
ઓરતકો બોલે (આકે) જલદીસે તોડે ઉતાર દે,
રૂપે વો જાકે લોકે આયે ગીર માર કે.—ખીચડી ૫

ગઝલે-સુમતાજ—

મંચ વારી તેરી માહની રૂપ વાલે,
 સુઝે બી દુવારે પર અપને યુવાલે.
 પડી આંકે મઝધાર નૈયા હમારી,
 નહીં કોઈ તુઝ બિન જો આકર, બચાલે.
 જો તુ આયે નયનોં મે તુઝકો બિડાલું,
 જુ બોગન બિપત અપની તુઝકો સુના લે.
 લગી મન મે આસા હય દીન-રૈન પ્યારે,
 ગલી મે તોરી અપની બિસ્મ જમા લે.
 ગયે જબ્બ સે પ્રીતમ ન સુધ લી હમારી,
 પડું પૈયા આકર ખબર યા જરા લે.
 દરશન આંકે સુપને મે ગર તુમ દીખાઓ,
 જુ દાસી તેરી મનકી ચિન્તા મિટા લે.
 તુઝે હુંઠા ચારોં દીશા તુ કહાં ના પાયા,
 પીયા પડ ગયે પાંચ મે અબ તો છાલે.
 ન ઘર મે લગે દીલ ન સહરા મે બહલે,
 કોઈ એસે જુશી કો કયોં કર સિંભાલે.
 ચલો અબતો “સુમતાજ” પ્રીતમ નગર્યા,
 જહાં જાકે તુ હાલ અપના સુના લે.

ગઝલે-દાગ— —:□:—

સીતમહી કરના જફાહી કરના નીગાહે ઉલ્લસત કબી ન કરના,
 તુમહે કસમ હય હમારે સરકી હમારે હકમે કબી ન કરના.
 હમારી મૈયતપે તુમ જો આના તો ચાર આંસુ બહાકે જના,
 જરા રહે પાસે આબરૂ બી કહીં હમારી હંસીન કરના.

(૧૦)

લીયે તો ચલતે હંચ હજરતે દીલ તુમહે બી ઇસ અનજુમનમે લેકીન,
હમારે પહલુમે ખેડ કર તો હમીસે પહલુ તેહીન કરના.
નહી હય કુછ કલ્લ ઈનકા આસાયે સખત જાંહય પડી લખોંપર
કઝાકો પહલે શરીર કરના યે કામ અપની ખુશી ન કરના.
હમ એકં રસતા ગલીકા ઉનકી દિખાકે દીલકા હુયે પરીશાં,
યેહ હજરતે ખીર્જકો જતાદી કીસીકી તુમ રતખરીન કરના.
ખુરી હય અય દાગ રાહે ઉલકત ખોદા ન લેખયે એસે રસતે,
જો અપની તુમ ખૈર ચાહતે હો તો ભુલકર (કબી) દીલ લગીન કરના

સંગીત લાંડાર—રાગ, પીલુ, જલ્લા—

જારે સમજો ઇસ દુન્યાકો, ખુસાફીર સખકો જાના હય,
લગાલો ઇરક અઘાસે લલા ખુરા જમાના હય.
સરે પર ખોજ ભારી હય, તુજે મંજીલ કો જાના હય,
ખરચ કુછ પાસ રખ લેના, તુજે વહાંકાં ખુલાના હય.
હય પાળી ચમન ખાલી, લગાલો ફુલકી ડાળી,
ચમન કો ફુલશે ભર દે, હયા ક્યા ક્યા નજરા હય.
પલંગ કે ચાર થે પાએ, શીરેસ્તો લેનેકા આયે,
સંભાલકે લે ચલો ચારો હસી ખુશીમે જાના હય.
કહાં નહી, કહાં નાલાં, કહાં સમુદર, કીનારા હય,
કહાં રસતમ, કહાં સોરાખ, કાફીનકા ક્યા ખજના હય.

ગઝલે-દાગ—કંવાલી—

સનમકા તુર દેખા હે ખુદાકે તુરકે બદલે,
હુવા દે દાગ દીલ રોશન ચરાગે તુરકે બદલે.
જો દેખીજી તેરે હુસ્ન જહાં આરાકો મેહસરમેં,
ખુદાસેં લોગ માંગેગે તુજહી કો હુરકે બદલે.

(૧૧) ૧૨૮૩૦

અનલહકકી અવાઝે લખપર અનલ મહેબુબ જારી હો,
ચડાઝે દારપર મુઝકો અગર મનસુરકે બદલે.
પસ મરદન અગર યારો મયરર હો તો રખ દેના,
કફનમે ખાક કુઝમે દીલરૂબા કાફુરકે બદલે.
ખુદાયા ઇશક ખુતેમે ઇસ કદર સખતી ઉઠાઇ હે,
કે પેહલુમે હે એક પત્થર દીલે રંજુરકે બદલે.

નાટકે-એમાં શું ?—તર્જ-ગાયન—

આજ પિયા રચના રહો, ચયના કરો સેજ સુંદર છાઇ,
બસંતઢી બહાર, ક્યસી ચાંદની છવાઈ.—આજ૦
ઈશકકી નદીયાં બહાઓ, જીયરા પીયરા કુલાઓ,
પ્રેમકે જુલે જુલાવો, જરનીયાં મન લાઈ.—આજ૦
મોરી ગત ખુરી ભઇ, તુમકો બિચાર નહિ,
સેજરીયાં સૂતી પરી, દેતી હું મયે દોહાઈ.—આજ૦

નાટકે-શેરે-કાબુલ—ગઝલ—

કીમતપે અપને શાકીર હર વકત તું રહા કર,
તકલીફમે રહે કર જીકરે—ખુદા કીયા કર.
તાલીબ હો તું કરમકાં દરગાહે યજદીસે,
જાહીર બશરકે આગે અપના ન મુદ્રઆ કર.
જો કુચ્છ કીયા હુઝમે ઉસને વોહ આપહી ભરેગા,
દુશ્મનકે અપને હકમે મુતલક ન બદલુઆ કર.

રાગ, જલ્લા-જાઝી—

દીલા ગાફીલ નહો ચક દમ, યહ દુન્યા છોડ જાના હય,
બગીચે છોડ કર જાના, ઝમી અંદર સમાના હય.—

(૧૨)

બદન નાબુક કંચન જેસા જે લેટ શેજ કુલોપે,
હોવેગા યક દીન સુરદા, બદન કીડોને ખાના હય.—
ગફલતમે તું કયા સોયા નહી આરામ ઇસ જગમે,
મુસાફીર બેવતન હે તું, કાંઠાં તેરા ઠીકાના હય—
નઝર કર દેખ લે પ્યારે, પડી જે મેડીયા ખાલી,
ગયા સખ છોડ કર ફાની, દગાખાજકા સોદા હય.—
નઝર કર દેખ લે પ્યારે, ન જોસો મે કોઈ તેરા,
પેદર માદર ઝનો ફજીદ, સખકો છોડ ગના હય.—
ન ભલા હોયગા પ્યારા, ન બેટા ઓર બેટી પ્યારી,
યહાં કર લે ધર્મ નેકી, ખુદાકા નામ સચ્ચા હય.

નર્થ-મઝલ.

-કુવાલી-

અખ જાનેદો બસ જાનેદો, વોહ બેવફા જાતા રહા;
દર્દ સીનેસે કુલેબ ચીરકર જાતા રહા.
જીસકો છાતીસે લગા રખ્યા યા મંચને શોક સે;
વોહ મેરે નાજો કા પાલા દીલરખા જાતા રહા.
તન દીયા ઓર મન દીયા, ઓર ધનબી સારા દે દીયા;
ફીરતો બાકી કયા રહા, વોહ દીલકો તરસાતા રહા.
તૂરે નીગાહ સે છેદકર સીના જીગર જખ્મી કીયા;
અયસા સીતમ હમપે કીયા દર-દર વો ભટકતા રહા.
હિસ બેવફા માશુક ને કયસા જલા રખા મુઝે;
જખ નજર પડને લગી વોહ ખુદસે શરમાતા રહા.
તન મન તો સારા જલ ગયા, અખ કયા રહા ઇસ જાનમે;
ધુતી જમાકર ઇશક-કા કફની કો રંગવાતા રહા.
ખુદ ખુદા બેબર હૈ જે કૌલ સે છુટા રહે;
ઇસ સાંશસે બેબર હય દુદા તો ફીર જાતા રહા.

(૧૩)

દર્દ દીવણી હૈ મુઝે મકસુદ ઓર જખમે જગદઃ
સારી ખાતેં તો રહી, વા દીલરૂખા જતા રહા.

“ જોગીકા બરન. ”

ગઝલે-રહમત જાન, અજમેર

જોગીકા બરન હમને લીયા યારકી ખાતીર,
મસજદમેં બને મુદલાં તો મંદરમેં પુંજરી.
દરગાહોં મેં સજદા નશીબનકે ગુજરી,
હર નગરીમેં હુંદા કીયા બન બનકે ભીકારી.
ક્યા ક્યા ન કીયા મયને તેરે દીદારકી ખાતોર.—જોગીકા ૦
પંડીત ભી જફરદાલી સેયાને ભી બુલાએ,
સયારે સનાંસા કો ભી દીન અપને દીખાએ.
હર આમીલો કામીલ સે વજ્રે ભી પડાએ,
ક્યા ક્યા ન જતન કર ચુકા તેરે દીદારકી ખાતીર.—જોગીકા ૦
મજનું કી તરહ ફિરતા હું આવાર હસા બન બન,
ઇશ આતશે હીજરાં મેં જલા જતા હે તન મન.
હિસ જુત કી મોહબ્બતમેં બના શીકલે બરહમન,
મૌજુદ રંગે હય મેરી જુતારકી ખાતર.—જોગીકા ૦
ના કુચ્છ મેં પાયા ન હિસે બાગે અર્જ મેં,
કઆબમેં ભી હુંદા હિસે કાશીકે મકાં મેં.
મસજદ મેં મીલા ઓર ન મીલા કુએ જુતામેં,
દર દર મંચ ફિરા અપને ખરીદારકી ખાતીર.—જોગીકા ૦
રહમતસે નહિ ચાહીએ દીલદાર કીનારા,
મુદદત સે દીલો જસેહું મંચ શયદા તુમહારા.
લાલ્લાહ જુઝા આતશે હીજરાં કા શરારા,
બેચેન હુવા જતા હું દીદારકી ખાતીર.—જોગીકા ૦

(૧૪)

મુસ્તબહે-હોસેન-તર્જે-મઝલે-કન્વાલી

સોતાહએ ગલે ગલાકર વ્હો, જમયાર પલંગ પર-કયા નાજે અદાસે,
આતી હએ લપટ ફુલોંકી મહેકાર પલંગપર-ઉસ બદે કબાસે.
હએ સોરખ ને પોશાક તો ઉસ ગેરે બદનપર-સજતી હએ સગવટ,
રખતા હએ અજમ તરેહકા, ગુલજાર પલંગપર-અચલકી જેલાસે.
ચાકીતેરે સદકે, તું જરા જમકો લર-જે શૌકે ખુદાહે,
જે સાથ રહું યારકે સરશાર પલંગપર-સર મસ્ત નીશાસે,
હએ આરબુ દીલકી વ્હો આગોશમે-આવે ખ્યાલીશ મેરી.
સોખવે તો હો જઈ બલહાર પલંગપર-મીનત યહે ખુદાસે.
રંગની તેરે સેરકી મુનકે હુસેન-અમ મુશતાક હુવા દીલ,
તું ખુશ રહે આર પાસ હો, દીલદાર પલંગપર-હરરોજ રજસે.

નધ-ગઝલ.

—:□:—

મહેરમાં હો જતયે દરદે જગર હોને તો દો,
ખુદ ચલે આયેજે નાલોં મેં અસર હોને તો દો.
જાને જહાં જાતે હો તુમ ઇસ કદર જલદી હે કયા,
રાત બાકી હે ચલે જના, શહર હોને તો દો.
લાખ બીસ્મીલ હો મયે આર કતલ હોંગે સેંકડો,
ઉનકી મહેફીલ મેં જરા તીરછી નજર હોને તો દો,
ખાદ ઉડાતે આએજે મેરી લહદ પર દેખના,
મેરે મરને કી જરા ઉનકો ખબર હોને તો દો.

નાટકે-પરિવર્તન-તર્જે-ગઝલ—

યહ વોહ આંખે હૈ જનમેં હયાકી કસમ કહીં નામકો મેરો વફાહી નહીં,
યેહ વોહ જાદુ હૈ જસકાકે મારા હુવા, કબી આજ તલક તો જાયાહી નહીં.

(૧૫)

મેરી બાલીસે ઉઠકે તખીબ તુ બ ન સતારે ખુદાકી કસમ ન સતા,
 મૈને કહ બે દિયા કે સિવાયે કબ મેરે દર્દકી કોમ ફવાહી નહીં.
 અબિ સહને હૈ મૈને ખુતોકે સિતમ અબી બાકી ઉકાતે હૈ રંજેઅલમ,
 બે મરૂલી તો દિજમે કેસે મરૂ મેરે હિન્સેમે આઈ કબાહી નહીં.
 કબી ઇતના ન પૂછા કે હાલ હૈ કયા, તુ ઉદાસ હૈ દિલકો મલાલ હૈ કયા,
 ન નશીબકા હૈ ન તુમ્હારા ગિલા અજી સીધા હમારા ખુદાહી નહીં.

નાટકે-શેરે-કાબુલ-તર્જે-મઝલ-

મુનકીરકો સમજ બહીલ ફરગના હુવા તો કયા ?
 હર રગમે મઝોલાકા અફસાના હુવા તો કયા ?
 હર બપે દીખાતા હએ વોહ જલ્વએ મસ્તાના,
 પરદેમે અગર રૂએ જનના હુવા તો કયા ?
 પહેચાને બે હસ્તીકા, હોલી 'ઉસે હએ ખ્યારા,
 હુશાયાર હવા તો કયા, દાવાના હુવા તો કયા ?
 દોનોમે વોહ મીલતા હએ, હો ચસ્મે હકીકત બી,
 સાયેમે બે મસજદકે, ખુતખાના હુવા તો કયા ?

—હમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલી લોકપ્રીય બુકો—

જરૂર ખરીદો—વહેલો તે પહેલો.

તદ્દન નવીન ગઝલ કવ્વાલીની બુકો ગુજરાતી
હર્ફ, અને ઉર્દૂ જખાનમાં.

ઝવહરે મહેશીલ યાની પરસ્તાને ગૌહર. કી. રૂ.	૦-૧૦-૦
ગઝલે-હિન્દ ભાગ ૧-૨ સાથે...	૦-૪-૦
માસૂકે મેંશીલ યાને બાગે ગુલશન...	૦-૪-૦
ગઝલે અત્તાર યાને માતીની માળા...	૦-૪-૦
દરબારે મેંશીલ.	૦-૪-૦
ગઝલે-હિન્દ... ..	૦-૨-૦
ગઝલે-રૌશન.	૦-૨-૦
ગઝલે-દીલરૂબા.	૦-૨-૦
ગઝલે-ગૌહર યાને મેહફીલે-ગૌહર. ...	૦-૨-૦
માસૂકે સુરત ઉર્દૂ ગઝલે બુલબુલ. ...	૦-૨-૦
પરસ્તાને મેંશીલ યાને ગઝલે-દીલ આરામ.	૦-૨-૦
બાગે-ગુલશન યાને માલીનકી બેટી.	૦-૨-૦
હશીનોકા મૂજરા યાને ફુલોંકા ગજરા.	૦-૨-૦

—:ગુજરાતી ગાયનો વિગેરે:—

સંગીત ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ ભા. ૧ થી ૮ સમગ્ર ૧-૦-૦
સંગીત ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ ભા. ૧ થી ૪. ૦-૮-૦
લલનાની લીલા યાને રમણી રહસ્ય (નોવેલ) ૦-૧૨-૦
અઠંગ ઉઠાવગીર અથવા ચાલાકચોર (ડીટેક્ટીવ નોવેલ) ૦-૧૨-૦

વીગેરે ! એ શીવાય બીજી બુકો મળવાનું ઠેકાણું—

શાં. સુનિલાલ મગનલાલ બુકસેલર.

રાણીતળાવ-સુરત.

इष्ट वांछना लायक टिकटों की बातें।

मान लायनी चेरी	०-२-०
भाड़ी की डेढ़ गरीबम अथवा जूनी टिकरी	०-२-०
टिकटों की कृपा अथवा अहरी के फलें	०-२-०
माननीय अहरी	०-२-०
लायनी अहरी	०-२-०
लुभमाननी मुनी अथवा अकरद्वार जून	१-०-०
अहरी टिकटों की अथवा लायनी चेरी	०-२-०
माननीय के जून	०-२-०

नवीन बातें।

वसन अने गुलाब	०-२-०
मनी के शोभनी	०-२-०
बेटी राजकुमार	१-०-०

जुहू-हुजर

डेकशान्	१-०-०
हुजर शिक्षक	१-०-०
जुहू-हुजर	१-०-०

इसके युके पी. पी. पाठ्यी रवाना करवाना आवश्यक
मात्र भगवान्‌रामों में पाठानु सन्नाभुं हृदयों में पाठानु
अक्षरे लपटा रहेगें। इसके मासनी हीमत उपरान्त पाठानु
अर्थ वहु- वांछनालायक युके भगवान्‌रामों के लिये—

शा. युनीसाल भगनसाल युकेसेतर.

राष्ट्रीयता-सुरत.

सुरत अरानपुरी भाषण, भाष्यवाणी पाण, अनासिल सोमनी पाण्डुमा
आवेता श्री "अनासिल अ" श्री. ऐसमां अनासिल
राष्ट्रीयता-सुरत.

